

РЕШЕНИЕ

№ 7321

гр. София, 27.11.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XII КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ,
в публично заседание на 27.10.2023 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Антоанета Аргирова

ЧЛЕНОВЕ: Петя Стоилова

Анастасия Хитова

при участието на секретаря Милена Чунчева и при участието на прокурора Цветослав Вергов, като разгледа дело номер **8821** по описа за **2023** година докладвано от съдия Анастасия Хитова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 - чл. 228 от Административнопроцесуалния кодекс /АПК/, вр. с чл. 63в от Закона за административните нарушения и наказания /ЗАНН/.

Образувано е по касационна жалба от Т. Ф. Ф. срещу Решение № 3069/28.06.2023 г., постановено по НАХД № 6800/2023 г. по описа на Софийски районен съд (СРС). В касационната жалба са изложени доводи за нарушение на материалния закон - касационно основание по смисъла на чл. 348, ал. 1, т. 1 от Наказателнопроцесуалния кодекс (НПК) във вр. с чл. 63в ЗАНН. Иска се отмяна на обжалваното решение и постановяване на друго по съществуващото на спора, с което да бъде отменен издаденият електронен фиш.

В съдебно заседание касаторът се явява лично и поддържа жалбата.

Ответникът – Столична дирекция на вътрешните работи /СДВР/, в съдебно заседание се представлява от юрк. С., който изразява становище за неоснователност на жалбата.

Претендира разноски за юрисконсултско възнаграждение.

Представителят на Софийска градска прокуратура дава заключение, че касационната жалба е основателна.

Административен съд София град, X. касационен състав намира, че жалбата е подадена в срока по чл. 211 АПК от надлежна страна с правен интерес от оспорването, поради което е допустима. Разгледана по същество, същата е

неоснователна.

С обжалваното решение е изменен електронен фиш Серия К № 4409189, издаден от СДВР, с който на основание чл.189, ал. 4, вр. чл. 182, ал. 4, вр. ал. 1, т. 2 от Закона за движение по пътищата /ЗДвП/, за нарушение на чл. 21, ал. 1 ЗДвП на Т. Ф. Ф. е наложено административно наказание „глоба“ в размер на 100 лева, като деянието е преквалифицирано в такова по чл. 21, ал. 1 ЗДвП, вр. чл. 189, ал. 4 ЗДвП, вр. чл. 182, ал. 1, т. 2 ЗДвП и е намален размерът на наложената глоба от 100 на 50 лева.

За да постанови този резултат, от фактическа страна СРС е установил следното:

На 18.01.2021 г. в 15:58 ч. в [населено място] на бул. „проф. М. С.“ срещу пощенски клон 1784, с посока на движение от [улица]към [улица], с мобилна система за видеоконтрол АТСС АРН САМ S1 с №11743с7 е заснет лек автомобил „Тойота Корола 1.4 I“ с рег. [рег.номер на МПС] , собственост на Т. Ф. Ф., движещ се със скорост след приспаднат толеранс от 70 км/ч, при ограничение на скоростта от 50 км/ч за населено място. Извършеното е квалифицирано като нарушение на чл. 21, ал. 1 ЗДвП, поради което е издаден процесният ЕФ.

Районният съд е обусловил изводи, че в административно-наказателното производство не е допуснато съществено нарушение на процесуалните правила, правилно е ангажирана административно-наказателната отговорност на Т. Ф. Ф. за извършеното нарушение на чл. 21, ал. 1 ЗДвП, като е изменил НП, тъй като не са налице данни за извършване на нарушението при условията на повторност.

Решението на СРС е правилно.

Касационната инстанция възприема изцяло, съобразно чл. 220 АПК, вр. с чл. 63в ЗАНН, установената от СРС фактическа обстановка. Противно на твърдяното в касационната жалба, районният съд подробно е обсъдил представените с административнонаказателната преписка доказателства и обстойно е анализирал приложимите материалноправни норми и е постановил решение в съответствие с материалния закон.

Касаторът не оспорва, че на посочените в ЕФ дата, място и час собственият му лек автомобил „Тойота Корола 1.4 I“ с рег. [рег.номер на МПС] се е движил с превишение на скоростта от 20 км/ч. Оспорва ангажирането на административно-наказателната му отговорност, тъй като автомобилът от 2016 г. се ползва от Л. Т. Ф. (негова дъщеря), която пред въззивната инстанция е потвърдила извършването на нарушението.

Настоящата инстанция не споделя възраженията за неправилно ангажиране административно-наказателната отговорност на касатора. Съгласно чл. 188, ал. 1 ЗДвП, собственикът или този, на когото е предоставено моторно превозно средство, отговаря за извършеното с него нарушение. Собственикът се наказва с наказанието, предвидено за извършеното нарушение, ако не посочи на кого е предоставил моторното превозно средство.

Чл. 188, ал. 1, изр. 1 ЗДвП създава презумпция относно субекта на нарушение по ЗДвП. Законната презумпция за авторство на деянието може да бъде оборена от собственик на МПС, с което е извършено нарушение и е издаден ЕФ при условията и реда на чл. 189, ал. 4 ЗДвП, със средствата по чл. 189, ал. 5 ЗДвП- като представи в 14-дневен срок от получаване на ЕФ писмена декларация с данни за лицето, извършило нарушението, и копие на СУМПС на действителния водач. Ако собственикът на МПС не представи в срока по чл. 189, ал. 5 ЗДвП декларация и СУМПС на действителния водач, законната презумпция за авторство на деянието се явява необорена и се

ангажира административно-наказателната отговорност на собственика- арг. чл. 188, ал. 1, изр. 2 ЗДвП. С предвиденото в цитираната разпоредба специалният закон- ЗДвП, дерогира общия принцип за личната отговорност за извършено административно нарушение по чл. 24, ал. 1 ЗАНН- *lex specialis derogat legi generali*.

Касаторът не оспорва, че не е подал декларация по чл. 189, ал. 5 ЗДвП в 14 – дневен срок, но това се дължало на липсата на правни средства собственикът да задължи действителния извършител да му представи СУМПС при отказ на последния. Счита, че това представлява празнота на ЗДвП, поради което на основание чл. 189, ал. 14 ЗДвП следва да се прилага ЗАНН. Касационната инстанция не споделя този довод. Чл. 1, ал. 1 ЗДвП определя предмета на закона- правилата за движение по пътищата, отворени за обществено ползване, изискванията към пътните превозни средства за участие в движението по тези пътища, изискванията за правоспособност на водачите на пътните превозни средства, правата и задълженията на участниците в движението и на съответните служби и длъжностни лица, както и принудителните мерки, които се прилагат, и наказанията за нарушаване на разпоредбите на този закон и на издадените въз основа на него нормативни актове. Ал. 2 на разпоредбата определя целта на ЗДвП- да се опазват животът и здравето на участниците в движението по пътищата, да се улеснява тяхното придвижване, да се опазват имуществото на юридическите и физическите лица, както и околната среда от замърсяването от моторните превозни средства. В ЗДвП липсва празнота относно процедурата по чл. 189, ал. 5 ЗДвП, която е конкретизирана в достатъчна степен. ЗДвП няма за предмет и цел да урежда отношения между собственици на МПС и лица, на които е предоставено управлението им. Това са отношения с граждански характер (в случая и между роднини по права линия) и се регламентират от гражданското законодателство.

Касаторът като собственик на лекия автомобил е бил длъжен да се увери, че го предоставя за управление на правоспособен водач (арг. чл. 102, ал. 1, т. 1 ЗДвП) и е следвало да се снабди с копие от СУМПС на лицето, което ще ползва автомобила. След като при предоставяне на МПС на друго лице Ф. не е сторил необходимото, за да се снабди с такова копие, същият сам и поради бездействието си се е поставил в положение да не може да изпълни изисканите от закона предпоставки за анулиране на издадения срещу него ЕФ като оспори авторството на извършеното нарушение. Това, че касаторът не разполага със СУМПС на ползвателя на собствения му автомобил, е резултат на собственото му пасивно поведение и не представлява причина за отпадане на отговорността му. При неподаване на декларация с данни за лицето, извършило нарушението, и копие на СУМПС на действителния водач в срока по чл. 189, ал. 5 ЗДвП правилно е ангажирана административно-наказателната отговорност на собственика на лек автомобил „Тойота Корола 1.4 Г“ рег. [рег.номер на МПС] Т. Ф. и е преклудирана възможността да бъде оспорено авторството на деянието, вкл. и на съдебна фаза на административно-наказателния процес. Следва да се посочи, че пред въззивния съд Л. Т. Ф. твърди, че баща ѝ не е поискал копие от нейното СУМПС / л. 34/, т.е. не е налице отказ на ползвателя на МПС да предостави копие от документа. Касационната инстанция намира, че електронният фиш съдържа всички реквизити, предвидени в чл. 189, ал. 4 ЗДвП. На базата на всички събрани по делото доказателства, правилно въззивният съд е приел, че на датата, отразена по електронния фиш, описаният в него лек автомобил е извършвал движение с превишена скорост, което обстоятелство е установено с техническо средство с издадено удостоверение за одобрен тип от БИМ и преминало успешно последваща

проверка.

По делото са безспорно установени обективните признаци на нарушението, поради което на основание чл. 188, ал. 1, изр. 2 ЗДвП законосъобразно е ангажирана административнонаказателната отговорност на касатора. Тъй като за нарушението на чл. 21, ал. 1 ЗДвП не са представени доказателства за извършването му при условията на § 6, т. 33 ЗДвП, правилно въззивният съд е изменил ЕФ като е намалил наложената глоба в съответствие с предвиденото наказание на кореспондиращата санкционна норма на чл. 182, ал. 1, т. 2 ЗДвП.

По тези правни съображения, касационната инстанция приема, че процесното решение е правилно и при условията и по реда на чл. 221, ал. 2 АПК следва да бъде оставено в сила.

При този изход на делото и на основание чл. 63д, ал. 1 и 4 ЗАНН основателна е претенцията на ответника за присъждане на юрисконсултско възнаграждение в размер на 80 лв., определено на основание чл. 37 от Закона за правната помощ /ЗПП/ във вр. с чл. 27е от Наредбата за заплащането на правната помощ и съобразено с фактичката и правна сложност на спора.

Така мотивиран и на основание чл. 221, ал. 2, предл. първо АПК във вр. с чл. 63в ЗАНН, Административен съд София град, X. касационен състав:

РЕШИ:

ОСТАВЯ В СИЛА Решение № 3069/28.06.2023 г., постановено по НАХД № 6800/2023 г. по описа на Софийски районен съд.

ОСЪЖДА Т. Ф. Ф. да заплати на Столична дирекция на вътрешните работи сумата от 80 /осемдесет/ лева разноси по делото.

РЕШЕНИЕТО е окончателно и не подлежи на обжалване и протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.